

som indeholdt klare forbedringer for det almindelige familielandbrug?

Det har man tilsyneladende ikke, for til trods for at det længe har stået klart, at regeringen reelt ville kunne gennemføre forslaget, som det forelå – det er klart fremgået både af førstebehandlingen og de tilkendegivelser, som efterfølgende er givet til regeringen – så foretrak regeringen i stedet en landbrugslov, som er langt ringere end det oprindelige forslag, og det var jo så af hensyn til V og K og hensynet til de store og industrialiserede landbrug, og så ser man åbenbart stort på hensynet til de almindelige bønder.

Vi synes, det er fuldstændig uforståeligt, at regeringen nu laver et stort borgerligt sammenrend i stedet for at gennemføre sin egen politik. Det er da heller ikke blide toner, der lyder fra almindelige bønder til ændringerne i lovforslaget. Jeg vil gerne citere nogle få af de mange kritiske regions- og udvalgsformænd, som har udtrykt sig i Landbrugsmagasinet, Familielandbrugets medlemsblad, den 13. maj 1999, hvor de giver udtryk for deres holdning til den nye landbrugslov.

Det første citat, jeg godt vil bruge, er Svend Mærkedahl, formand for Vejle Amts Familielandbrug, der siger:

»Det her landbrugslovforlig har været ødelæggende for dansk politik.

Der er blevet leflet for Venstre og De Konservative, og det fatter jeg ikke, når regeringen rent faktisk havde et parlamentarisk flertal for sit eget forslag.«

Og det andet citat, jeg godt vil bruge, det er Knud S. Olesen, formand for Gl. Viborg Amts Familielandbrug, der siger:

»Undskyld, hvis jeg taler af karsken bælg, men regeringen har benyttet sig af Venstres og De Konservatives stemmer i stedet for at sætte fokus på det, som flertallet af de danske landmænd ønsker. Man ødelægger landdistrikterne.«

Jeg troede, at regeringspartierne, i hvert fald De Radikale, varetog landbrugets interesser. Det er bare ikke tilfældet.

Jeg kunne for så vidt, hvis tiden tillod det, blive ved med at læse i en times tid om de tilidsfolk, der udtaler sig, men det tillader tiden jo ikke, så jeg vil henvise til et selvstudium efterfølgende.

Sagen er nemlig ganske enkelt den, at ændringerne er til gavn for nogle få store produ-

center og til stor skade for de mange almindelige bønder, som der trods gældende lov stadig findes i Danmark.

Og det var jo så det, hr. Henning Grove ikke ønskede at svare på. Mit spørgsmål til ham før var, hvor mange procent af dansk landbrug der egentlig ville være ramt, hvis regeringen havde kørt videre med en 100 ha-grænse eller en 300 ha-grænse i alt.

Nu er det jo sådan set ikke nogen nyhed, at der er en fløj i Socialdemokratiet, som mest ser på, hvordan man får størst mulig produktion, næsten koste, hvad det vil, altså stordrift og industrialisering. Sådan har en del af Socialdemokratiet haft det i hvert fald i 30 år, måske oven i købet mere.

Derfor var det glædeligt og også overraskende, at regeringen kom med et lovforslag af den kvalitet, som der er i det, der blev fremlagt. Det ville faktisk efter SF's opfattelse kunne bremse strukturudviklingen.

Jeg tilskrev denne kvalitet det radikale islet i regeringen, og SF var glad for, at der kom så godt et forslag fra regeringen, som det her er udtryk for. Vi troede faktisk på, at det skulle blive en ny retning i dansk landbrugspolitik med en reel fortrinsstilling for de mindre landmænd og dermed en vis begrænsning i nogle få storproducenters udfoldelsesmuligheder, men altså til gavn for de mange og til ulempe for nogle få.

Men så meget des værre er det, at det parti, som ifølge egen selvpfattelse først og fremmest varetager almindelige bønders interesser, fuldstændig lader sig feje af banen, så snart Venstre og De Konservative tager plads ved forhandlingsbordet, også selv om virkeligheden måske nok har været den, at V og K og S har siddet på den ene side af bordet, og De Radikale har siddet alene på den anden side. Det vil ikke undre mig, om det har været sådan, men jeg har jo altså ikke haft mulighed for at kontrollere det, for de forhandlinger, vi har haft med regeringen på det her område, det er rene pseudoforhandlinger og ikke reelle forhandlinger, hvor vi kunne få reel indflydelse.

Jeg finder altså bare, at det er så træls, at De Radikale sådan lader sig tryne, og jeg går ud fra, at det er tilfældet, for alternativet er sådan set værre. Alternativet er naturligvis, at ændringsforslagene virkelig er udtryk for radikal politik, og hvis det er tilfældet, så siger jeg bare velbekomme.